

El camell i el forat de l'agulla

Dc, 10/10/2018 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

En el fragment del capítol 10 de l'evangeli de Marc que llegim aquest diumenge (Mc 10,17-30) hi podem distingir tres parts: 1) Un home ric demana a Jesús que calfer per aconseguir la vida eterna (v.17-22); 2) segueix un ensenyament sobre la riquesa supèrflua (v. 23-27); 3) acaba amb les paraules de Pere esgrimint les renúncies fetes per seguir Jesús (v.28-31).

Un cop l'home ha marxat, Jesús inicia un ensenyament als deixebles dient: Que n'és de difícil per els qui tenen riquesa entrar al Regne de Déu. Els deixebles queden sorpresos. A què ve tal sorpresa? Ells coneixen bé la doctrina de la retribució. Els jueus consideren que les riqueses i els béns materials són una benedicció de Déu que premia als bons amb la prosperitat i la riquesa. Abraham era molt ric, tenia ramats i molta plata i or (Gn 13,2); David vivia en un palau (2Sa 7,1); el rei Salomó gràcies a haver demanat el do de la saviesa, superava tots els reis en saviesa i riquesa (1Re 10,23); Judit era rica (Jdt 8,7); Tobies, recuperada la vista, viu en l'abundància (Tb 14,2). El llibre del Deuteronomi promet la prosperitat als qui escolten i obeeixen el Senyor i miren de posar en pràctica tots els manaments (Dt 28,2-8). Pels deixebles les paraules de Jesús no quadren amb la doctrina tradicional. A més, ells esperen el Regne i l'esperen per tenir en ell poder i, en conseqüència, riquesa. Com és ara que Jesús diu que les riqueses són un impediment per a l'entrada al Regne? A la mentalitat de que el compliment de la llei és el que dona vida i prosperitat Jesús contraposa que el despreniment de la riquesa, sobretot si és per donar als altres, es converteix en font de vida per a un mateix i per al altres.

La imatge del camell prové segurament d'una dita popular coneguda. Els rabins coneixien una imatge semblant: Un elefant passant pel forat d'una agulla. La paraula grega "kamilos" que vol dir camell es pot traduir també per "corda" - alguns manuscrits ho fan - però llavors es perd la gràcia de la imatge del camell paradigma de quelcom molt gros contrastant amb el forat de l'agulla paradigma de quelcom molt petit. El forat de l'agulla fa referència a una porta petita que es trobava en una altra de molt més gran a l'entrada de la ciutat. La porta gran s'obria perquè hi passessin els mercaders i els animals, per la petita només hi podia passar gent caminant.

El camell encara és més gran si va carregadíssim de mercaderies. En l'hipotètic cas que aconseguís passar pel forat de l'agulla, hauria de passar sense la càrrega de les mercaderies. Rica imatge per expressar l'entrada al Regne de Déu, si s'hi vol entrar ha de ser a costa d'abandonar les mercaderies/riqueses. Com més descarregat millor. Per adquirir un Regne terrenal fan falta recursos econòmics (Lc 14,31), per conquerir el Regne de Déu, tot el contrari, quants menys recursos i riqueses millor.

Déu ho pot tot (v.27b). Cal no usar aquesta expressió per avalar una teologia sobre la omnipotència de Déu. L'expressió s'ha d'entendre en el sentit que trobem a Ezequiel: "El que jo dic es complirà. Ho afirmo jo, el Senyor, Déu sobirà" (12,28b). El que es vol dir és que allò que Déu es proposa es compleix i si es proposa l'adveniment del Regne, aquest serà una realitat. Jesús desplaça la força de la salvació que, en comptes de les possibilitats humanes, els mèrits i el

comportament, s'ha de basar en Déu mateix. No és l'èsser humà que se salva, a l'estil de l'home ric que vol adquirir la vida eterna pels seus propis mèrits. El qui salva és Déu i els seus criteris són incontrolables.

Diumenge 28 durant l'any. 14 d'Octubre de 2018.